Un dia inoblidable

Els voluntaris de l'Apnae fan partícips de l'anellada de polls de cigonya centenars de nens al Parc del Castell de Peralada

Nens i adults es miren embadalits un pollet de cigonya a qui acaben d'anellar. Foto: JOAN PUNTÍ.

El president dels Amics del Parc Natural dels Aiguamolls (Apnae), Jordi Sargatal, té els ulls brillants quan observa la mainada desfilant cap a l'esplanada del Parc del Castell de Peralada: “Ara no ho saben. Però avui serà un dia inoblidable per a ells. Quan siguin grans el recordaran amb molta emoció.” Apassionat quan parla d'ocells, Sargatal vibra amb les seves explicacions. “Fa molts anys no hi havia cigonyes a l'Empordà”, els fa saber.

Els grups d'escolars que visiten el parc només han d'enlairar el cel per adonar-se que estan envoltats de nius de cigonyes. Quan les veuen volar se'n fan creus. Aquesta activitat de caire pedagògic i naturalista s'ha repetit cada un dels últims sis anys. Ahir al matí, uns sis-cents nens de tretze escoles empordaneses diferents van assistir a l'anellament de pollets i van poder tocar-los. Quan ho podien fer a les seves cares es llegia una barreja d'incredulitat i respecte. Mentrestant, a sobre seu, les cigonyes adultes s'embolicaven en un reivindicatiu claqueig de becs, observadores amatents del primer contacte dels seus petits amb els humans. La maniobra d'anellament efectuada pels voluntaris dura el just per evitar estrès excessiu de polls i progenitors.

Aquest any, la jornada s'integra dins la Setmana de la Natura, organitzada pel Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat i la Xarxa de Voluntariat Ambiental de Catalunya, que a la zona està representada per l'associació Apnae.

La reintroducció de la cigonya blanca en aquest espai va néixer per la voluntat de la família Suqué-Mateu, propietària del castell i l'espai que l'envolta a finals dels anys noranta del segle passat. Va contribuir-hi, naturalment, Jordi Sargatal, que era aquest 1996 director del Parc dels Aiguamolls de l'Empordà i que va anar a buscar 30 exemplars a Càceres, als quals es va fer perdre el seu instint migratori. Era la primavera de 1998 quan van néixer les primeres cries al parc i ara ja hi ha 31 parelles estables, tant que no marxen ni durant el festival de música a l'estiu. Sargatal diu que és l'únic on deixen entrar cigonyes. Elles, agraïdes, aplaudeixen fent claquejar els seus becs. A voltes, a deshora.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 28-05-2016 Pàgina 23

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/1-territori/11-mediambient/971161-un-dia-inoblidable.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui